

УДМЦН

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ БОР

Год. XII • Октобар 1980.

Примерак бесплатан

Хоћемо дане шарене и
расцветане. Дане када цвеће
ниче са свих страна: изнад
електронских машина и
волана, између књига и
сувопарних реферата, дане
када се цветом уместо
кључем отварају свака врата

„ЈАСМИНОВА“ ТРИБИНА

За слободу и братство међу људима

После првог светског рата основана је, на иницијативу америчког председника Вилсона, међународна организација — Друштво народа, с циљем да се осигура мир у свету. У време другог светског рата Друштво народа престало је да постоји, а формира се чвршћа организација, под називом — ОРГАНИЗАЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА. Повеља ОРГАНИЗАЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ступила је на снагу 24. 10. 1945. године и од тада се тај дан слави у целом свету као Дан ОУН.

У разговору са неким ученицима поставили смо им питања о значају ОУН и могућности деце да помогну у раду ове светске организације и добили већина занимљиве одговоре.

НАТАША БОГОСАВЉЕВИЋ, VI:

— Значај ОУН види се у борби за мир, слободу и братство међу људима. Деца би љубављу и пријатељством, својим отвореним срцима могла да допринесу и доприносе зближавању међу људима.

ТОМИСЛАВ РАДОВИЋ, V:

— Помоћу ОУН људи различитих земаља своје проблеме решавају договором. Међу децом нема тако великих проблема, па би се старији на примеру доброг другарства и пријатељства међу децом могли научити да превазиђу несугласице.

АЛЕКСАНДРА МИШКОВИЋ, VI:

— УН су значајне јер се тамо решавају значајна светска питања и тражи мирно решење. Ми ћемо следити Титове принципе, а то ће нас довести на пут мира, слободе и братства међу људима. Тако најбоље можемо помоћи ОУН.

ГОРАН ПРСТИЋ, VII:

— ОУН су значајна организација у којој би и за децу било доста посла. Деца би морала да се више окупљају на значајним међународним приредбама, фестивалима, да сакупљају разне ствари за помоћ угроженима у свету. Сигуран сам да би за децу било доста посла и волео бих да се што пре почне.

ТАТЈАНА ПРВУЛОВИЋ, VI:

— Сарадња свих држава света најбоља је преко ОУН. И деца би могла помоћи раду ове организације међусобним дописивањем, спортским сусретима и другим манифестацијама.

НЕНАД БОГОСАВЉЕВИЋ, VIII:

— Да не постоје ОУН многи народи не би имали слободу. ОУН стварно не могу све, али без њих готово да се не би могло много постићи на пољу светског мира и стабилности. Ја бих волео да се деца света могу окупљати неколико пута годишње како би се зближила, јер је то код нас много једноставније него код одраслих. Кад одрастемо ми би се већ толико познавали да би сви неспоразуми било брзо решени.

Забележила: Едита Маљковић, VII
„Бранко Радичевић“

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Зорица Михајловић, VII
ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Милица Радичевић, VIII.

УРЕДНИЦИ:
Едита Маљковић, VII
Милица Богосављевић, VII
Видра Остојић, VII
Душница Недељковић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази једнапут месечно у току школске године уз финансијску помоћ Самоуправних интересних заједница за основно образовање, културу, информисање и запосељавање * Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: Александра Мишковић, (VI „29. новембар“), Веселка Пешћ, (VIII „3. октобар“), Горан Прстић (VII „Бранко Радичевић“), Грозданка Драгуловић, (VIII, Кривељ), Биљана Будић, (VIII, Брестовац), Шефија Халили, (VIII, Злот), Јасмина Рудић (VII „Вук Карашић“), Наташа Богосављевић, (VI „29. новембар“), *Ручкописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се * Адреса: „Јасмин“, „Дом школница“, 19210 Бор * Метер: Живко Миновски * Тираж: 6.000 примерака * Штампана: Штампарија „Екар“ — Бор

С добром књигом као с добрим пријатељем

С добром књигом као и с добрим пријатељем треба се често дружити! Шта се између корица, где станују испуњене странице? Ово питање поставила сам ученицима осмог разреда школе „Бранко Радичевић“.

СВЕТЛАНА ГУЛТ:

— Волим књиге, јер се на њиховим страницама срећем са најнеобичнијим догађајима. Сматрам да с добром књигом треба добро поступити. Они који праве књизи уши немају много слуха за њу.

ДРАГОСЛАВА НИКОДИЈЕВИЋ:

— Књига шири видике. Била ми је најбољи друг, најбољи пријатељ. Добру књигу треба знати изабрати, као, уосталом, и доброг пријатеља.

ЈАСНА МИЛЕНОВИЋ:

— Ако си тужан на страницама књиге утехе ћеш наћи. Позови је увек у помоћ,

ЖАКЛИНА ЉУБИЋ:

— Зидови књиге тј. њене корице крију у себи лепе мале и велике тајне, мала и велика изненађења. Свака младост је радознала, па зато сматрам да су читаоци углавном млади. Волим књиге окићене илустрацијама. Често ме лепо илустрована књига привуче и постане ми друг.

ЈОЛИКА МОЛНАР:

— Чitam често и наилазим на књиге које су и између редова речите. Такве књиге су учитељице живота. Она постаје за оног ко чита део живота. Она је утеха, задовољство и изнад свега добар, искрен пријатељ.

Забележила: Зорица Михајловић, VIII
„Бранко Радичевић“

ИДЕЈНО ПОЛИТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ ПИОНИРА

У складу са Програмом ССОС у области и досадашњим искуствима ОО ССО у основним школама, руководства школа, Дом пионира и Марксистички центар ОК СКС, сачиниће посебне програме идејног рада за пионире, поред редовног програма школске наставе.

Идејно-политичко оспособљавање пионира и ученика VIII разреда вршиће се првенствено кроз Пионирску политичку школу, Пионирски универзитет, Семинар за пријем у ССОС и такмичења у знању.

Пионирска политичка школа организовале се за полазнике VI и VII разреда сваке основне школе. У оквиру седам посебних одељења биће обухваћено око 230 пионира. Биће обрађено дванаест тема по целинама: основе марксистичког схватања природе и друштва, настанак и развој самоуправног социјализма, ССО и остале ДПО и учешће пионира у самоуправним и другим

друштвеним активностима у школи и шире.

Пионирски универзитет као специфичну трибину актуелних разговора са пионирима, организоваће Дом пионира и Марксистички центар ОК СКС. У договору са заинтересованим пионирима, организоваће се три до пет таквих разговора.

Семинар за пријем пионира у ССО реализоваће се кроз пет обавезних тема за све пионире VII разреда. У посебним одељењима, или радним групама до 40 полазника кроз два циклуса у току првог и другог полугодишта.

Такмичења у знању у наредном периоду организоваће се за све заинтересоване пионире и омладинце првенствено кроз Шампионат знања „40 ГОДИНА НОБ-а И СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ“.

Основне организације ССО и руководства школа, Дом пионира и Марксистички центар ОК ову активност организоваће по посебном програму.

Свим пионирима на знање: Почеле XII југословенске пионирске ипре 1980 — 1982.

„Растемо под заставом Тита“

Лепа је и добра застава Тита. Под њом смо се борили за слободу и сад смо слободни. Она нам обезбеђује мир и сад можемо да живимо у миру, да растемо и да се развијамо. Сви заједно, а свако на свом матерњем језику. Равноправни и баш зато јединствени.

Лепа је и добра застава Тита. Високо подигнута, она нас свакодневно позива у борбу.

Да се не задовољавамо постигнутим. Да стално померамо границе могућег.

Да верујемо да може бити још лепше и још боље и да свако од нас може учити више и за себе и за заједничку домовину.

Лепа је и добра застава Тита. Старији је предају млађима у руке, да је чувају и да се под њом свакодневно боре за још више среће и лепоте.

Никада мирни и задовољни, увек спремни на нове борбе, нова открића и нове радости.

Да не знамо кад је крај и шта је доста.

Лепа је и добра застава Тита. Она нас учи да много хоћемо

и храбри да можемо то што хоћемо.

Као сви они који су је носили пре нас.

Лепо је стално бити у акцији, стално нешто покушавати, падати и устајати, веровати и побеђивати.

Онако како је живео и радио Тито.

Лепа је и добра застава Тита. Она ће нам помоћи да нађемо прави пут и стигнемо где нико пре нас још није био.

Ми смо најмлађе Титово поколење. Пред нама је много живота и много важних послова.

Ми имамо услова да знамо више и да можемо више него сви други пре нас.

Лепа је и добра застава Тита.

Она нас зове на посао. Да учимо да би смо знали да радимо.

Да радимо — да бисмо били здрави и задовољни.

Да волимо оно што радимо, да се радујемо ономе што смо урадили.

Да заједно уживамо у свему што ћемо постићи.

За домовину, с Титом — напред!

Драги другови,

— Пионирски одреди треба да сачине што богатије програме активности пионира обзиром на изванредне могућности које за то нуди тема Игара. При томе треба

да користе све постојеће облике и садржаје рада у Савезу пионира, обнове све савремене и интересантне акције и манифестације и траже нове, проистекле из ових Игара, имајући у виду узраст могућности пионира и друге услове.

— Југословенске пионирске игре треба прогласити на зборовима пионирских одреда у време трајања Дечје недеље од 6. 10. до 12. 10. 1980. године.

— О свим збивањима у Играма водити документацију.

Друштвене пионирске организације на нивоу општине: Савез изабача, Подмладак Црвеног Крста, Веће народне технике, Покрет

горана, Савез ученичких задруга, Млади истраживачи и друге уз учешће и помоћ ОК ССО и Марксистичког центра као суорганизатора у Играма, треба да се обратe свом чланству са позивом за активно учешће у Играма и дају своје делегате за одборе Југословенских пионирских игара који ће се формирати у пионирским одредима и општини при Дому пионира у Бору.

УЗ ТРИДЕСЕТУ ГОДИШЊИЦУ САМОУПРАВЉАЊА

„САМОУПРАВЉАЊЕ ТРАЖИ ВИСОК СТЕПЕН ЗНАЊА, САМОУПРАВНЕ СВЕСТИ И СТРУЧНЕ СПОСОБНОСТИ РАДНОГ ЧОВЕКА, ЗАХТЕВА СИСТЕМАТ-СКО ОБРАЗОВАЊЕ И СТИЦАЊЕ НОВОГ ЗНАЊА ТОКОМ ЦЕЛОГ РАДНОГ БЕКА“

ТИТО

Појам самоуправљања обухвата: самоуправљање у радним организацијама, државним органима, удружењима грађана и код омладине. Мора се рећи да је самоуправљање основни принцип социјалистичке демократије и да се њему све већи значај придаје у омладинским организацијама. Савез социјалистичке омладине је прави природни оквир за организовање самоуправљања.

У Савезу социјалистичке омладине откривају се и решавају проблеми, о њима расправљају сви, доносе се заједничке идеје и развија стваралаштво. До

бро организован рад помаже усмеравању омладине, упознавању и зближавању, помаже развоју наше самоуправне заједнице у целини. Млади се морају окупљати кроз практичне акције, и упознавати са васпитном функцијом Савеза омладине. Рад у Савезу одражава се на укупан развој младе и здраве личности, зато је циљ окупљања омладине у свим срединама. Тито је нагласио да самоуправљање тражи висок степен знања, самоуправне свести и стручне способности па рад омладине треба усмерити на: развијање програмских делатности и облике рада, окупљање најширег дела омладине и практично и активно укључење у процес образовања.

(Ово је био део излагања ученика VIII-3 разреда ОШ „29. новембар“ на састанку одељењске заједнице.)

Припремио:

**Ненад Богосављевић, VIII
„29. новембар“**

Из рада одељењских заједница

Ове године славимо јубилеј — тридесет година радничког самоуправљања. Сада, ми, ученици самоуправно радимо у својим одељењским заједницама, секцијама и другим облицима наших активности.

Одељењску заједницу чине сви ученици одељења и равноправно расправљају о проблемима у одељењу. Руководство одељењске заједнице само потврђује одлуке и даје предлоге о предузимању нових акција.

Одељењска заједница ради по програму који сама усваја, али се могу дого-

дити пропусти у раду што треба избегавати и на време отклањати.

Секције раде на самоуправном принципу где се ученици опредељују по интересовању. Свака секција бира своје руководство које заједно са задуженим наставником руководи секцијом.

Забележили смо састанак одељењске заједнице одељења VIII-3 ОШ „Бранко Радичевић“. Састанак је био посвећен стрељаним родољубима 1941. године у Крагујевцу.

Састанак је припремила Комисија за информације о значајним датумима и

другим збивањима: Соња Николић и Јолана Молнар.

Оне су написале пар пригодних речи о крвавом октобру и прочитале стихове наших песника поклоњене стрељаним баџима.

„Била је јесен, био је још увек сунчак октобар, када је умрло пролеће, јутро када су увели тек рођени цветови.

О ви најмилији,
из сна смртног што се будите
у сновима и сећању живих!
И што беше са вама
као јуче да се збило
и све што са вама се збива
у вашем неком сутра
као да ви дочекујете!

У очима сетним због по које слабе оцене, покислим од зоре носили су недокучиво сунце слободе, у срцу су крили трачак љубави, завидно га чували. Крили су се у кутовима светлости неба и тихо се дошаптавали на часу, слали цедуљнице, стиђиво се осмехивали. Трчали су по зеленим пољима, смејали се певали у исти глас, покушавали да дохвате зрак сунца, који је обасјавао њихову младост и срећу. Радовали су се сваком јутру, свакој звезди, збуњено шетали покрај дрвећа.

Нису ни слутили да је то последње јутро, да је то последњи дан сунца, живота.

Према календару, данас је исти дан казальке на часовнику понављају круг за кругом све је ближи и ближи онај час — и буде час змијом у котуру, себи реп што гризе, а дан дан за помен.

Данас је дан за помен.

„Тог крвавог двадесетирвог јутра у октобру, сунце је лагано зашло иза облака, нестало, не обасјавајући више чупаве, мудре главнице, цвеће је престало мирисати, јер су се отвориле грозне челусти смрти.

Збуњен детињи поглед, чуђење... Наспрам њих тврда подруглава лица, искежени зуби. И тада пред цевима смр-

ти у сећању су им блистале слике најдражих бића. На стрелишту су се сећали дивних дана среће и радости, сунца кога више неће бити. Тужна јесења магла обавила је Шумрице“.

Децо невина
полетарци на ливадама живота,
децо без заштите,
шумаричким рафалом посечена,
пиштољем посечена докрајчена,
будите се у сновима мајке и оца,
у сну вршњака, ваших данашњих
уз песму.
Песме ваше сада су песме њихове.

„Рекли су своје последње збогом! Седам хиљада цветова је увенуло, сунце се угасило за њих, тог крвавог октобра 1941.“

Плодна је земља Шумадија,
наливена младошћу и мушкошћу,
плодна је тишина код Шумарица
а сваки звук је као прворођени
јасен...

Певајте песму, певајте са нама,
гласно певајте!

„У име наше среће и мира што су нам га подарили, не дозволимо да их нема!

Волимо њиховим срцима и остварујмо њихове жеље. Нека живе у нама вечно, јер они су бесмртни.

Нека им говор буде шапат лишћа у крошњама липа, нека су им оцене наше петице и двојке, срца нек су им у нашим, а њихова младост нека је диван, велики цвет што израста из поноса и пркоса.

Они су то заслужили. За њих су мале речи.“

Из покољења у покољење
у колу нам, у братскоме
звезда, ти, водиља буди!
О лепа, о драга, о слатка слободо.

Одељењска заједница VIII-3
ОШ „Бранко Радичевић“

Догађаји

Свечано прослављен Дан ослобођења села Кривељ

Дан ослобођења села Кривељ, 2. октобар, обележен је пригодним свечаности-ма. У центру села у присуству гостију и грађана откривена је спомен биста Драгољубу Симоновићу — Драгом палом

борцу. Бисту је открио његов друг и са борац Живојин Ступаревић.

После откривања бисте палом борцу сви присутни угутили су се кући Драгољуба Симоновића на којој је откривена спомен — плоча. Спомен — плочу открила је револуционарка села Кривеља Даница Радуловић Јовановић.

Свој допринос прослави Дана ослобођења дали су и најмлађи — ученици основне школе „Ђура Јакшић“. Они су при сутњима приредили богат програм.

Гроздан Драгуловић, VIII

У НАШЕМ ГРАДУ ОТКРИВЕНЕ БИСТЕ ХЕРОЈИМА — БОРИСЛАВУ МИЛЕНКОВИЋУ — СРБИ И БОРИВОЈУ ТОМИЋУ — ИКИ

За Дан ослобођења града у Бору су откривене бисте палим борцима Бориславу Миленковићу — Срби и Боривоју Томићу — Ики. Спомен-бисте открио је

и окупиљеним грађанима говорио Добривоје Радосављевић — Боби, њихов друг и саборац.

Бисте је вајао академски вајар Драган Поновић из Ниша.

Зорица Михајловић, VIII

САРАДНИЦИ МЗ „ДАНА БАБОВИЋ“ НАГРАЂЕНИ

Ученици који су сарађивали с МЗ „Дана на Бабовић“ разносећи лист „Борске новости“ награђени су једнодневном екскурзијом. Обишли су Крагујевац, Краљево, Титово Ужице и Кадиначцу. Успелом екскурзијом били су задовољни најмлађи сарадници ове месне заједнице.

Наташа Богосављевић, VI

РЕШЕЊЕ СКАНДИНАВКЕ У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО: Ирска, вунар, одећа, Лиг, Б, оч, РИ, Ла Паз, зл, најада, „Аврора“, ем, Стари, вск, так, бетон, илирац, На, ритер, очн, Ацев, удав, Че, Асмара.

Свечано прослављен Дан школе „3. октобар“

Дан Основне школе „3. октобар“ свечано је прослављен. Уочи празника ученике су посетили њихови вршњаци из београдске општине Савски венац. На сам дан празника школа је била пуна гостију којима је приређен богат програм. Најдражи гости били су рудари. Ови најдражи пријатељи топло су поздравили све учеснике програма.

Изузетно богат програм, добро припремљен рецитал и хор, литерарни радови ученика, имао је и веома запажену тачку коју су извеле чланице ритмичке секције.

На крају приредбе радници ООУР Јама предали су поклон икони и позвали ученике да посете рударе. Посета је радо прихваћена тако да су ђаци дуго разговарали са радницима о условима рада, новоотвореном окну, петнаестом хоризонту, начину стицања дохотка и многим другим занимљивим стварима. Уз обострано: СРЕБНО! завршен је овај пријатан и користан разговор.

Веселка Пешић, VIII

СА ПРОСЛАВЕ ДАНА ОСЛОБОБЕЊА СЕЛА КРИВЕЉ

Свечани збор пионирског одреда

На Дан ослобођења Кривеља, другог октобра, заказана је смотра пионирског одреда „Драги Симоновић“. У школском дворишту окупили су се сви пионери и многобројни гости пионирског од-

реда. Труба и бубањ објавили су почетак смотре одреда „Драги Симоновић“. Председник одреда командовала је МИРНО!

Дизање заставе поздравили смо химном. Председници одељењских заједница рапортирала су о присуству пионира свечаном збору. После рапорта збор је добио радни карактер. На збору је изабрано руководство одреда. Њега чине следећи ученици: Бисерка Журжевић, Саша Курић, Драган Симоновић, Бојан Вранић, Биљана Лазаревић, Зоран Несторовић и Снежана Савићевић.

Снежана Савићевић, V

Из ОШ „Станоје Миљковић“

ИЗВЕДЕНЕ ЕКСКУРЗИЈЕ

У ОШ „Станоје Миљковић“ почетком октобра у Брестовцу, Шарбановцу и Метовници изведене су екскурзије за све ученике од четвртог до осмог разреда. Ученици четвртог разреда посетили су гроб друга Тита и музеј „25. мај“ у Београду. Ученици петог разреда су обишли Шумарице и Оплепац, шести разред био је на Тари и Кадињаџи, а седми у Охриду. Ученици осмог разреда ишли су ПУТЕВИМА РЕВОЛУЦИЈЕ и посетили многа историјска места међу којима Бихаћ, Јајце, Тјентиште, Јасеновац, Козару, Кадињаџу итд.

Сви су се вратили са екскурзије с богатством знања о многим културно-историјским споменицима и делима вредних руку наших људи који воле и изграђују нашу домовину.

Биљана Будић, VIII

Из Бучја

ПОЧЕЛИ РАДОВИ НА УВОБЕЊУ ПАРНОГ ГРЕЈАЊА

Удруженим снагама наставника и ученика школе „Буря Јакшић“ у Кривељу и мештана села Бучје биће уведено парно грејање у школску зграду. Ученици и наставници Бучја ускоро ће имати топле просторије. Радови на увођењу грејања су у току.

Надежда Крстић, VIII

УРЕБЕЊ ШКОЛСКИ И СЕОСКИ ПАРК

Крајем септембра ученици ОШ „Бура Јакшић“ у Кривељу неуморно су радили на уређењу школског и сеоског парка. Радне акције одржавале су се свакодневно тако да су школско двориште и сеоски парк заблистали. У сеоском парку су обновљене стазе, намештене нове клупе и корпе за одпадке. Ова два парка постала су право огледало вредних бачких руку.

Грозданка Драгуловић, VIII

Из Дома пионира**СУСРЕТИ ОДЕЉЕЊСКИХ ЗАЈЕДНИЦА**

У Дому пионира готово свакога дана одржавају се сусрети одељењских заједница. Сусретима присуствују ученици из свих разреда који се представљају својим друговима пригодно припремљеним програмом. Одељењске заједнице од Дома пионира за приказан програм добијају поклон у виду књига.

**Наташа Богосављевић, VI
Дијана Борбевеић, IV**

Из Кривеља**УСПЕЛА АКЦИЈА САКУПЉАЊА ШИПУРАКА**

И ове године акција сакупљања шипурака имала је велики успех. Сакупљено је доста овог корисног плода. Новац добијен продајом шипурака помоћи ће ученицима осмог разреда да изведу екскурзију.

Грозданка Драгуловић, VIII

СПОРТ

ПИОНИРСКИ ФУДБАЛСКИ КЛУБ БОР У ВОБСТВУ

У нашем граду, међу ученицима основних школа, влада велико интересовање за фудбал. У саставу ФК Бор ради и пионирски фудбалски клуб, који води Иштван Шорбан некада и сам играч Бора. Под његовим руководством пионери постижу запажене резултате. После петог кола, ранга у коме се такмиче пионери, води екипа Бора без пораза у лиги Тимочке крајине.

**Горан Прстић, VII
„Бранко Радичевић“**

Мали фудбал**НАЈБОЉА ЕКИПА ОШ „3. ОКТОБАР“**

Такмичење у малом фудбалу, које је организовао Спортски центар прослављајући десетогодишњицу успешног рада, одржано је на стадиону за мале спортове. У финалном сусрету екипа Основне школе „3. октобар“ била је убедљиво најбоља и савладала је солидне основце из школе „Бранко Радичевић“.

Победничку екипу водио је наставник Миодраг Гојковић.

Маја Васиљковић, VIII

УЛИЧНЕ ТРКЕ

3. октобра 1980. године, под покровитељством Спортског центра, одржане су у нашем граду, упркос јаком ветру, уличне трке у чији су склоп ушле: возња рољуга, бицикла, трчање на 500 метара за пионирке и 800 метара за пионире.

Прво место у возњи рољуга освојила је Соња Бекшић, друго Соња Божовић, а треће Љубица Јовановић. У возњи бицикла пласман је био следећи: Дејан Цветковић, Милац Стојковић, док је трећи био Дејан Мијалковић. У трчању на 500 метара за пионирке прво место је заузела Снежана Пољедица, друго Марија Платиша, а трећа је била Светлана Степановић. У трци на 800 метара за пионире први је на циљ стигао Горан Јеленковић, други Ненад Илић, а трећи Алекса Сандар Миленковић.

Горан Прстић, VII

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

6. 10. — 12. 10. 1980.

Стони тенис

ПОБЕДНИЦИ ПИОНИРКЕ И ПИОНИРИ ОШ „3. ОКТОБАР“

На првенству града, које је у октобру одржано у Спортском центру, и мушка и женска екипа ОШ „3. октобар“ славиле су победу. Чланови стонотениске секције, коју води наставник Миодраг Гојковић, заузели су следећа места: пионирке, прво место Драгана Марковић, друго Јасмина Димитријевић и треће Градислава Бусић.

Пионири: први је био Ратко Мирковић, други Славиша Бусић, а трећи и

четврти Бранислав Николић и Бошко Миладиновић.

Маја Васиљковић, VIII

У СВИМ БОРСКИМ ОСНОВНИМ ШКОЛАМА ОДРЖАН ЈЕСЕЊИ КРОС

У свим борским основним школама у октобру је одржан ЈЕСЕЊИ КРОС. Из свих школа јављају да се својски трчали и да су сви ученици учествовали на кросу. Трчали су посебно млађи, посебно старији пионири.

Драгана Стојковић, VIII
Горан Прстић, VII

МОЈ ПИСМЕНИ ЗАДАТАК

КАД МАЛИ ЧОВЕК ХОЋЕ ДА РАДИ — ОН ЈЕ НЕПОБЕДИВА СНАГА

Земља... Мала планета која пливи кроз време. Клизи кроз море свемира полако и нечујно. На њеној површини те тајанствене тишине нема.

Драган Пешић (VII, „Бранко Радичевић“): На градишту

На Земљи влада живот, она је пуна динамике... Животом влада човек, биће које се развило и усавршавало до те мере да има моћ господства над природом. Човек у животу уме да се бори, уме да ради.

И ми, мали људи, желимо да радимо. Ми смо способни, ми хоћемо, ми умемо, ми можемо. Хоћемо да оправдамо поверење старијих које нам је дато. Градићемо своју домовину и задржати јој примат у свету по лепоти и доброти народа. Уз наш рад зрачиће топлином и слободом. Ићићемо Титовим пу-

тем, путем слободе и мира и на том путу показати да смо достојни настављачи његовог дела. Титово име зрачиће још више. То ће бити наше сунце.

И време пролази. За Земљу то време тече полако. А нас... нас у људе зове и људима прави. А људи ћемо постати само радом, прегалаштвом, љубављу и вером у боље сутра. И ми ћемо радити, ми ћемо волети све што се волети може, презираћемо ратове и убијања. И постаћемо људи, у свемиру можда не приметни, али снага која увек тежи напретку.

Горан Калиновић (VII, „3. октобар“): Воденица

Рад је створио човека и ствара бољу средину за његов напредак. А кад мали човек хоће да ради — он је велика снага.

Славица Рајковић, VIII
„Бранко Радичевић“

МОЈА СТРАНИЦА

ДАЛИ СУ СВОЈЕ ЖИВОТЕ ЗА НАС

Тонем с болом у прошлост,
мислим на време рата,
на оне који су за слободу пали.
Рафали су заламали гране,
нежне латице су нестале,
они су за нас своје животе дали.

ЦВЕТ У ЈЕСЕН

Усамљен на ливади
остаде цвет.
Тужан је сада
без пријатеља својих.
Не обилазе га пчеле,
бубице мале,
а латице његове
полако су пале.

ЈА ВОЛИМ ЗЕМЉУ ОВУ

Ја волим земљу ову
и сваки њен кут.
Ја волим земљу ову
и братске руке што је грле.
Ја волим земљу ову
и сваки њен цвет.
Ја волим земљу ову
и голубова лет.
Ја волим земљу ову
јер њен народ воли цео свет.

НАЈЛЕПШИ ЈЕ БЛЕД

Најлепши је Блед.
Ноћу,
кад звезде проспу
сребро своје,
и светлост
небу кад чари даје,
лепше од било чега
на овом свету бајном,
језерске воде
дивнога Бледа сјаје.

Биљана Џајић, VI
ОШ „Вук Караџић“

ДРУГАРСТВО

Другарство је лепа реч,
ко сунце што земљу греје.

Другарство је лепа реч,
ко дете кад се смеје.

Другарство је најлепша реч,
ко ветар што песму ми носи.

(Првонаграђени рад)

ОНИ СУ ПАЛИ ЗА НАША СВИТАЊА

Сунце се губило негде у даљини. Задњи сунчеви зраци расипали су се по небу и обасјавали пуну долину. Благи поветарац миловао је ратничка лица, а сунчеви зраци давали им неко чудно руменило, руменило као што је слобода за коју су пали.

А борили су се и гладни и жедни, боси, прозебли и исцрпљени, али са великом жељом да донесу слободу свом народу и срећу поколењима. Радовали су се свакој новој победи. Са сетом у очима растајали су се од сваког погинулог друга. И док би му благи поветарац мрсио косу, давали су му завет да ће га осветити.

Храбро су гинули за другим наши ратници. Низале су се хумке. А тако су волели да живе, да живе у слободи обасјаној сунцем. Сањали су о срећи у којој ми живимо сећајући се погинулих другова који су несечно дали своје животе за наше румене зоре. Никада не заборавимо најхрабрије међу храбрима: Саву, Лолу, Бошка, Марију са Пркоса, нашег Чочета и хиљаде гробова у пољима, кланцима и рекама који осташе заувек на браницима слободе.

Никад не заборавимо вољеног Тита чија ћемо дела и мисли с поносом следити.

Бранислав Николић, V
„3. октобар“

(Другонаграђени рад)

Било је то некада давно када су пушке пуцале, а небо... небо је било модро од плакања и модро од ватре. Заједно су живели под овим небом, крвљу умрљаним, и заједно отишли тамо где се сунце никада не рађа и где је само тама. Толико њих поново живи мада их одавно нема, јер нашу младост, наше прво слободно свитање су они створили. И нико ништа не сме да каже када прође поред њих. Само нек се чује један јецај у ноћи, а онда стотине гласова стопљених у један из неке дубине.

Тишина...

И онда поново један крик, и лице нестаје, руке тону у вечност, још само погледи гледају у небо и далеко детињство, а онда их више нема. Баш тада они су нама одржали час будућности, час слободе. Она је присутна и када волиш, када осећаш опојни мирис природе, када имаш осећај да си бескрајно срећан. Јер волиш, осећаш, срећан си у слободи.

И зато кажем: Нек ћути данас небо, и трава и лишће нек не шуми! Нек начас стане време и један тренутак постане вечност. Само нек се чује један јецај, а затим стотину гласова из дубине.

Оних који су нам дали слободу нема међу нама, али има их у нама.

Аранђеловић Јелена, VI-1
„3. октобар“

Десимир Пилиповић (VII, „3. октобар“)

ОЕ

МОЈА ДИМЊАЧКА

БОРИСЛАВ ПЕШИЋ

ЈУТРО У БОРУ — ГРАДУ БАКРА

**НАГРАБЕНИ РАДОВИ
ПОВОДОМ ПРОСЛАВЕ
ДАНА ШКОЛЕ
„3. ОКТОБАР“**

Шетам од кише мокрим плочником.
На скоро сваком кораку најбем на увели и покисли јесењи лист који се смежурао од хладноће и кише — од јесени.

Иако је још рано, град је узаврео од људи који журе на своја радна места:

Занета, ходам и осврћем се.

Сама сам и изгубљена међу толиким суграбанима, сама... са својим мислима.

Посматрам Бор пре свитања.

Свуда преко града се навукло плаво, прозрачно сивило.

Димњак, симбол овог града бакра се поносно уздигао и нешто шапуће са птицом раторанилицом која га облеће.

Размишљам...

Како је само висок... изгледа да је зато поносан... па се огрнуо у сивило... као да је саграђен од зноја и живог меса па се зато шепури...

Идем даље.

Најбох на споменик који је подигнут борцима палим за ослобођење Бора и несвесно застадох пред њим.

Желела сам да одам дужну почаст овој светињи.

Да њих није било... да ли бих ја сада у ово слободно јутро шетала и чекала освит зоре?

Окренух се димњаку и прошаптах:

„Е, мој димњаче, да није њих било, ни теби не би свануло ново јутро“, а он уместо одговора испусти облак жутог дима, отежало, пуног сумпора, уз гласан писак фабричке сирене која је означавала 6 сати.

Поглед ми случајно скрену ка истоку и ја на црвеном источном небу угледах златножуто сунце које се под окриљем зоре рабало изнад овог бакарног града, овог прерованог и преораног града у коме свићу најлепше зоре, града димњака и дима, рудника и рудара, града слободе и слободара.

„бар“): Приредба

**Пешић Веселка, VIII
„3. октобар“**

Наше ћеро

ЦВЕТОВИ РЕВОЛУЦИЈЕ

У нашој земљи живе и раде слободно шест народа и више националности. Њихова слога и јединство долази до изражаја у свакој ситуацији, а нарочито у НОБ-у где су гинули и братски се борили један до другог Срби, Хрвати, Црногорци, Муслимани, Словенци, Македонци...

У ратном вихору народ се није мирио са тим да буде роб. Јединствени, они су били сила која је рушила све препреке на које је наилазила.

Из њихове крви никла је слобода, нико је братство и јединство. Братство и јединство представља љубав, рад, солидарност свих народа и народности. На територији наше општине сложено жи-

ве Срби, Хрвати, Словенци, Македонци, Албанци и још неке народности.

У нашој садашњости братство и јединство цвета, расте, буја и осећа се на сваком кораку.

Не заборављају се дани у којима је исковано тако да се спомен-обележја у Бору и околини отварају или обављају. Житељи града не заборављају којима дугују слободу, миран сан са своје деце. У знаку сећања херојске дане прошлости када је штектање митраљеза замењено децим смехом и слободним цвркutom птица, сваког 3. октобра и ми, најмлађи, клањамо се сенима палих за слободу нашег града.

Александар Мишковић, VI
„29. новембар“

Дејан Радовановић (VII, „3. октобар“): Борба

ШУМА ЈЕ ПАРТИЗАНСКИ САВЕЗНИК

Под вагром неба и супротне планине
У гору смо се попели с муком
У шуму зашли — о шуму спаситељице!

В. Назор

Полако према шуми иде исцрпљена партизанска колона. Све очи упрте су у шуму, у једини спас и наду, а она их прима у свој загрљај под своје окриље.

Ту су и два плава ока седокосог човека. Срце га је у борбу звало, вукла га је природа, морао је у шуму, звала га је дужност.

Колико ће лепих и тешких дана преживети у шуми? Она ће му пружити хлад, свежину, плодове и суров вла-

дан лежај. Колико ће звезданих ноћи преспавати у маховини уз шуштаву успаванку лишћа. У дебло ће урезати своје име а оно ће чувати своје тајне.

Шума је уточиште њему и његовим друговима. Она им улива сигурност и веру. Многи ће борци у њој заувек остати и само ће она знати под којим каменом леже. Она ће чувати успомене на тешке дане патње и бола.

Колона улази у шуму. Око ње се склапају руке храста, бора, јеле... Шума спусти своје гране око лика партизана и седокосог човека чију је душу упознала и у њу зашла. Шума је у Назоровим песмама остала жива легенда, највећи партизански савезник против непријатеља.

Ирена Павковић, VII
„Бранко Радичевић“

Слађана Вељковић (VII, „Бранко Радичевић“): Партизанска колона — прелаз моста

Наше ђеро

СРЕЃАН ТИ ПРАЗНИК, ВОЉЕНИ ГРАДЕ

Тако си леп, родни граде! Овога дана обасјан си празничним сунцем. Кресе те црвене заставе које се лепршају на јесењем ветру. Увело јесење лишће даје ти црвену боју као бакар но коме си познат у читавом свету.

Некада си и ти био поробљен. Твоје улице су биле пусте, а из твоје утробе гућин је вадио наш бакар и слао га у своју земљу. Зар то није неправда?

А онда, једног прохладног јутра био си ослобођен. Хиљаде људи пало је за тебе, вољени граде.

Данас те кресе прелепе улице, а твоји димњаци у чијем подножју тече црвено злато чине твој гроб. На њима се данас вијоре црвене заставе. Црвене као крв оних који су пали за тебе.

Краси те данас и пет основних школа и у њима пионири, понос града. Док ти будеш живео, живеће и они који те воле.

Бранислав Николић, V
„3. октобар“

ПРЕД ЛАТИЦАМА БЕТОНСКОГ ЦВЕТА

Стојим пред спомеником у Јасеновцу.

Поглед ми полако клизи по латицама огромног цвета који се гордо уздиже преда мнош као да ниче из земље. Само његова бетонска структура говори да није жив али да је симбол живота који се поново родио и после више хиљада жртава фашистичког терора. По њему разливан хиперманган симболично представља сасушену крв убијених родољуба. Латице цвета шапућу отварајући ми своје срце:

„Девојчице, погледај ме. Видиш ли ту сасушену крв на мени? Чујеш ли јауке тих људи чија се плеша полако савијају, а ипак остају горда, под чизмом окупатора?“

Стравична је то слика. И ова пољана на којој се данас ја налазим и која се у пролеће шарени од расцветалог цвећа, шаренила се у тим данима окупације само од локва крви. Био је то простор за мучење ограђен бодљикавом жицом. На тој жици многи су остави-

ли своје животе. Баци поглед на простор око мене и видећеш многе хумке обрасле травом. На местима где се оне налазе биле су бараке за логораше. Људи који би једном ушли у њих, од тренутка кад би прешли њихове прагове, престајали су бити људи.

У мојој околини налазе се заједничке гробнице.

Звери! Терали су их да сами себи копају гробове да се они не би замарали. И они су себе сматрали људима!?

У том тренутку пред мојим очима се указаше дугачке колоне људи у дроњцима. Чекали су на свој оскудан оброк који скоро и не заслужује тај назив. У другом делу простора многобројне сене од људи, бледих мршавих лица и кошчатих руку копале су јаму.

А онда, као контраст томе снажни ухрањени Немци са машинкама у рукама.

„Крвава је историја овог места“, настављао је цвет своју причу даље. „Никад је немој зборавити јер је то историја твоје земље, део тебе, херојско доба твојих предака. Нека ти она буде светионик коме ћеш управљати све своје бродове. Буди достајна тог светионика који ће ти служити као подстрек да на том месту изграђујеш земљу у којој ће човек увек бити сматран за човека“, завршио је горди споменик.

Полако му окренух леђа и почех да се удаљавам свесна да су моје мисли богатије за једну причу која се никад не зборавља. У мислима су ми још увек брујали стихови Ивана Горана Ковачића који сам прочитала тамо негде у унутрашњости споменика:

Гдје је мала срећа, блијесак стакла,
Ластавичје гнијездо, из вртића дах;
Гдје је куцај зипке, што се мукла,
и на траку сунца златни кућни прах?

Будић Биљана, VIII
Брестовац

РЕШЕЊЕ ИСПУЊАЉКЕ У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО: 1. Шабац, 2. среда, 3. авани, 4. перед, 5. окови, 6. проба.

МОЈА НАЈБОЉА ДРУГАРИЦА

Имам ја много добрих другарица, али је моја најбоља другарица једна Тања плавих очију. Нас две смо нераздвојне. Догоди ми се да заборавим шта имамо за домаћи задатак, па се у таквом случају обратим Тањи и мој проблем је решен. Помажем и ја њој када је то потребно. Најважније је то што се ми никада не свађамо. Сматрам да је наше другарство јако и нераскидиво.

Катарина Савић, II
„29. новембар“

Бане Николић (I, Брестовац): Моја кућа

МОЈ ДРУГ

Мој друг зове се Драган. Ми се тако лепо дружимо да је то милина. Дobar је друг јер је искрен, лепо васпитан, несебичан са жељом да ми у сваком тренутку помогне. Он је нешто старији од мене, али то не смета нашем другарству.

Милутин Браловић, II
„29. новембар“

РЕШЕЊЕ КЛИНА У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО: 1. јесетра, 2. терасе, 3. трасе, 4. стар, 5. Рас, 6. ар, 7. р.

РЕШЕЊЕ ПИРАМИДЕ У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО: 1. С, 2. ас, 3. саг, 4. раст, 5. Траст, 6. страст, 7. старост.

ДАЈРАНСКО ЈЕЗЕРО — НАЈБОГАТИЈЕ У ЕВРОПИ

На Грчкој и Југословенској граници налази се ДОЈРАНСКО језеро. Ово језеро најбогатије је биљним и животињским светом у Европи. Током целе године, а највише лети на језеру густују пуно туриста из свих крајева Југославије. Туристима не смета доста висока температура познатог демиркапијског краја. Језеро је природно и одликује се доста топлим водом. Десетак километара од језера налази се Валандово, велики културни центар Македоније. Налази се Анска река по којој је име добио комбинат воћа и поврћа. Комбинат спада у највеће произвођаче у земљи. Док гледам ове дивне пределе на југоистоку Македоније присетим се нашег Јадрана, плаветнила мора и белих таласа.

Татјана Првуловић, VI
„29. новембар“

Дејан Филиповић (V, „Бранко Радичевић“): Дрво у јесен

ПЕСМА ДО

НА РЕЦИ У СУТОН

Сутон је.
Седим уз реку
и слушах њен шум.
Једној брези младој
пева река успаванка.
Сунце је на дугом путу,
а небо у дивном
пурпурном капуту.
У сутон полако
природа сања
најлепши сан уз реку.

Ирена Павковић, VII
„Бранко Радичевић“

ЈУТРО

Ноћ се гуши у јутру румених боја.
Корача јутро у загрљају сунца.
Ветрић пољуби заспале траве,
сви цветови подигоше главе.

Едита Миљковић, VII
„Бранко Радичевић“

ПАДА КИША

Падај, падај кишице
на зелену траву.
Падај, падај кишице
да освежиш природу.

Данијела Антонијевић, II
Брестовац

Катарина Раковић (VIII, „Бранко Радичевић“): Радна акција

МАЦЕ

Маце су вам госпоћице,
стално мију своје лице,
то су старе дремалице,
што тамане пише-мише.

Маце радо пију млеко,
и с мишевима ратују,
ал' кад виде малог псића
у бекство се оне дају.

Александар Манчић, II
„Бранко Радичевић“

ЈЕСЕН

Јесен је прохладна и ветровита,
јутра су јесења често кишовита.

Нестаје полако цвеће крај пута,
ветар, кишу и маглу носн нам
јесен жута.

Славица Шћопуловић, V
Шарбановац

У ПОЗНУ ЈЕСЕН

Облаци обукли сиве капуте,
с грана их гледају крушке жуте.
Уморни ратар пшеницу сеје
и жури, јер ће ускоро снег да
веје.

Дивна Симкић, VI
Брестовац

Хеј, станите људи!
не чините зла,
да због вас не страдају
деца немоћна.
Нека више не буде рата,
нека су свима живи
мама и тата.

Марина Вучић, VII
„Бранко Радичевић“

ПЕСМЕ**ИЗГУБЉЕНА МЛАДОСТ**

Било је то октобра четрдесет прве
у смирају јесењег дана.
Стојим и гледам, предамном тама,
прекривена њом учионица сања.

На свакој клупи по једно име,
из сваког имена младост зрачи.

Руку ми пружи и пружих руку,
руци што дрхти, пружих је вапају
смрти.

И тад спознадох пред ким стојим
и потресе ме велика бол.

У мени сва њихова имена,
из сваког имена њихова младост
зрачи.

На гробу њиховом записах тада
речима, болом и сузним капима,
умрли су једног јесењег дана,
били су млади, а обави их тама.
Јелена Аранбеловић, VI
„3. октобар“

Драгољуб Јордановић (VI, „Бранко Радичевић“): Саобраћај у будућности

ЈЕСЕЊЕ КИШЕ

На ливадама
цвећа и лептира нема више,
стигла је јесен,
стигле су досадне кише.
Данима ветрови љути бију
а јесење кише низ прозоре лију.
Славиша Бусић, VI
Шарбановац

Одабрана песма**КАКО ЈЕ БАК БРИЊУО ЗА СВОЈЕ РОДИТЕЉЕ**

Од мене до вас — тама.
Драги тата и мама.
Људају пушке, по нама.
Драги тата и мама.

А после ће камама.
Драги тата и мама.
По нама, у јамама.
Драги тата и мама.

Шта ће бити за вама.
Драги тата и мама.
Иде болест са кишама.
Драги тата и мама.

И оскудица са зимама.
Драги тата и мама.
У вас брашна ни грама.
Драги тата и мама.

Без одеће, у дроњама.
Драги тата и мама.
Хладно: мислим о вама.
Драги тата и мама.

Нећу тако: са сузама.
Драги тата и мама.
Ни с горчицом на уснама.
Драги тата и мама.

На зиду, смеши се из рама,
драги тата и мама,
ваша слика с венчања.
Драги тата и мама.

Гако: осмехните се нама.
Драги тата и мама.
Последњи поздрав татама и
мамама.
Драги тата и мама.

Али тата, али мама,
нећу тако, са сузама.
Јаој, мама . . .

Бранко В. Радичевић

УЗ ОД Ж РЪБЯМКА

Са љубавног фронта

Пођох ја у школу, а у мислима, док аутобус труцка пребирам најважније догађаје. Сетих се прворазредне сензације: Рилета у кога се заљубила нека Весна из суседне школе. Он, јадник, позелени од муке када му је споменемо, а када добије љубавно писмо, шизне начисто. Не знам брата што је он тако противан тако нападној љубави кад је то баш у моди. Има тип неке своје посебне бубице, некакве шаблоне у које се та дотична Весна никако не уклапа. Размишљајући о тим глупостима, које ме се баш ни мало не тичу, стигох до школе.

У учioniци, као по правилу, влада хаос. Сиромах Вук Караџић преврће очима са слике на зиду гледајући како лете свеске, књиге, креде и сунђер. Ова два последња реквизита као пројектиле

користи и један наш наставник, па га ми у овом случају доследно замењујемо. Смирисмо се ми некако и поднесосмо два час мучења, а онда дође кратак спас — велики одмор. Полетим ја као вихор да уграбим нешто актуелно за вас, што би се рекло, као прави новинар. Кад оно старе ствари: дојурила Весна да види Рилета, а он добио нервни слом као да је земљотрес отприлике око 7 Рихтера. Весна се устремила на њега као Гица на Жашца, па му сиротану неда да побегне. Он је једини који нестрпљиво очекује почетак следећег часа, иако је то злогласна биологија са којом он три благе везе нема.

То вам је драги моји најважнији догађај са школског љубавног фронта. До следећег јављања: БАО!

Јасмина

Наставници у ОШ „Станоје Миљковић“ у Брестовцу изводе наставу и у подручним одељењима ове школе у Шарбановцу и Метовници. До свог радног места свакодневно путују школским комбијем и годишње превале око 25.000 километара. За превоз наставника ОШ „Станоје Миљковић“ издваја годишње око 70.000 динара.

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ „РАДОСТ“

КАД СЕ ХОБЕ, СВЕ СЕ МОЖЕ

„Радост“ је лист основних школа Општине Градаци. Излази тромесечно у тиражу од 5.300 примерака.

ИЗГРАДЊА ЗЕМЉЕ

Послије рата, послије крви остала је земља посна, пуста површина. Ал' наш народ је устао на ноге, сувим уздахом прежалио страхоте и почео да гради земљу.

На згариштима су ницале нове зграде, вијугале се нове пруге, извијали се нови мостови. Народ је неуморно радио и градио липшу земљу. Земља се полако и устрајно развијала.

Југославију смо градили, градимо је и градићемо је вјечно.

Тито је рекао да треба да радимо као да ће увијек бити мир.

И ми ћемо тако радити, јер ми смо увијек исти и ићи ћемо Титовим стазама.

Таиба БЕБИЋ, VI-3
ОШ „Вељко Влаховић“

МОЈА ЗЕМЉА И РАД

Наши преци су животе земљи својој дали.

Њихови потомци домовина даривали су радну снагу.

И снијег и киша су их засипали, док су пруге градили.

Мраз им је руке штипао, док су постављали шине,

Пробијајући тунел, били су јачи од камена.

На акцијама су жуљеви зарађивани.

На акцијама су ударници рођени.

Људи су лице земље мијењали, и ми ћемо се на њих угледати.

И ми ћемо нове пруге градити, и ми ћемо радити, радити и

слободу чувати.

Сабина Ибришевић, VI-2
ОШ „Вељко Влаховић“

Мехић Мустафа је ученик IV разреда специјалног одјељења Основне школе „Иван Горан Ковачић“. Баца из његовог одјељења га воле јер, како кажу: „Он је изузетан друг и добар ученик“.

Кад је пошао у први разред, нико није могао предвидјети да ће имати толико успјеха у раду. Али, његова воља и упорност учитељице Милке су помогли да Мустафа данас буде најбољи у свом одјељењу.

Посебно се истиче на часовима ликовног и радног васпитања. Његови радови красе зидове учионице, а налазе се и у холу школе. На конкурс поводом 8. марта награђен је за ликовни рад. Његови ликовни радови су веома лијеви, па одушеве и ученике и наставнике, јер из њих извире његова воља и склоност ка умјетности.

Нермина ТУРСИЋ,
ОШ „Иван Горан Ковачић“

СУТОН

Небо на западу се зажарило. Околина је била посута првеном свјетлошћу. Таласи су шумјели. Сунце је лагано тонуло у море и позлаћивало га. Чула се пјесма рибара који су полазили у свој ноћни лов на срделе. Са друге стране чула се пјесма морнара са брода који је долазио у луку. Изгледало је као да из мора избија пожар, као да се запалило то големо пространство воде па његов пламен захваћа и небо. Свуд се осјећала нека раздраганост и само срце као да пјева. Галебови су слијетали на стијене које су вириле из мора и чудили се. Што је вријеме више одмичало, пожар на мору као да се стишавао. Околину је прекрила тама.

Ускоро је сунце потпуно зашло, само на западу се небо још мало црвело. За неколико тренутака све је потпуно прекрила тама.

Здравко ЈОВАНОВИЋ
ОШ „Братство-јединство“

				НАШИ НАРОДНИ ХЕРОЈИ	НАРОДНИ ХЕРОЈ	НАРОДНИ ХЕРОЈ	ПАДАВНА У ВИДУ ПРЕДСТАВИ	МЕСТО КОД НОВОГ САДА	АРАПСКИ ИЗРАЗ У ДРУГОМ ЈЕЗИКУ		
				ДРЖАДА У ЕВРОПИ							
				ТРГОВАЦ ВУНОМ							
				ОДЕЛО							
				МЕСТО У СЛОВЕНИЦИ КОД НОВЕ ГОРНИЦЕ						ХЕМ. ЗНАК ЗА БОР НАРОДНИ ХЕРОЈ	
				18. И 20. СЛОВО ЂИРИЛИЦЕ					РИЈЕКА ПАНЧЕВО		
АУТОР: КРСТА ИВАНОВ	ЧАРШАВ, ЋИЛИМ, ТЕПИЖ	ОСОБА КОЈА ЛУТА (МН.)	ЈАСМИН	ГЛАВНИ ГРАД, БОЛКОНЈЕ НАРОДНО- ОСЛОБОД. РАТ (СКА)							
9. И 13. СЛОВО ЂИРИЛИЦЕ			РЕЧНА НИМФА ВРСТА ВРБЕ (МН.)								
ЛЕГЕНДАР. РУСКА КРСТАРИЦА						СЛОВО ЛАТИНИЦЕ АУТОЗН. ЕГИПТА					
ДОВА РОБО- ВЛАСНИЧКОГ ДРУШТВЕНОГ ПОРЕТКА								ИМЕТИ ИЛИ СТВАРАЊЕ НАВУЦА			
БНТИ - ЈАРСКИ ШТАП				ТВРДИ ГР. МАТЕРИЈАЛ МЕСТО У СЛОВ. КОД. ТРЕВЊА							
ПРИПАДНИК ИЛИРСКОГ ЛОКРЕТА						ХЕМ. ЗНАК НАТФИЗУМА, ПЕСМА УЗВИШЕНОГ САД. РАЈАРА					
ВИТЕЗ					ОРГАНИ ЧУЛА ВИДА ПАМЕТ, ИНТЕЛЕКТ						
НАРОДНИ ХЕРОЈ, МИРЧЕ					ЗМИЈСКИ ЦАР, БОА ХЕМ. ЗНАК СУМПОРА						
ИМЕ ГЕВАРЕ			ГРАД У ЕТИОПИЈИ								

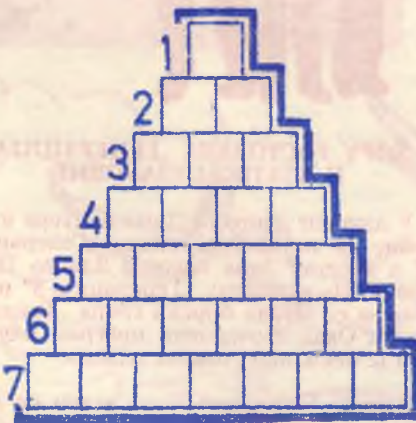
ОСМОСМЕРКА

З	О	Р	И	Ц	А	С	Н
А	Н	Е	Л	Е	Ј	О	Е
А	Н	И	Л	К	А	Ж	Н
И	Р	Е	Н	А	М	Е	А
М	О	С	Н	Т	Д	Р	Д
Н	И	А	Ц	И	Ш	У	Д
Н	Д	Ш	Т	Ц	Н	Ж	А
А	В	А	А	А	Р	А	М

У лику осмосмерке, у једном од осам смерова, треба потражити следећа имена и иста прецртаги: АВА, АНА, ДУШИЦА, ЕДИТА, ЖАКЛИНА, ЗОРИЦА, ИРЕНА, ЈЕЛЕНА, КАТИЦА, ЛЕОН, МАЈА, МАРА, МИА, МИША, НАДА, НЕНА, НЕНАД, НИНА, РУЖА, САША. Четири преостала слова дају још једно женско име, заправо име глумице Хлебић.

Наташа Богосављевић, VI
„29. новембар“

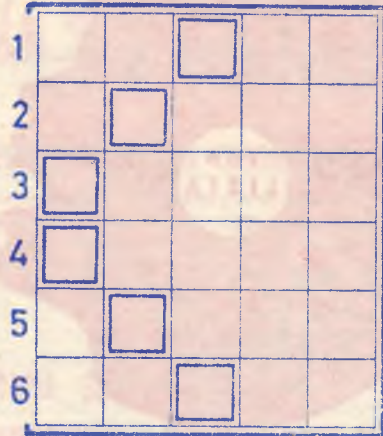
ПИРАМИДА

ВОДОРАВНО: 1. Хемијски знак за сумпор, 2. Првак, шампион, 3. Часовник, 4. Висина и облик тела, узраст, 5. Део Ријеке, 6. Телесна привлачност, појудност, 7. Старачко доба.

Сања Апостолов, VIII
„Вук Караџић“

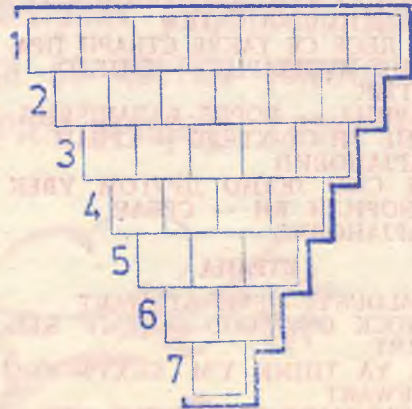
ИСПУЊАЛКА

ВОДОРАВНО: 1. Град у Србији, 2. Дан у недељи, 3. Кућна посуда, ступа (мн.), 4. Одсуство реда, 5. Данац, новце (мн.), 6. Опит, експеримент.

Зорица Михајловић, VIII
„Бранко Радичевић“

КЛИН

ВОДОРАВНО: 1. Врста морске рибе, 2. Велики балкон (мн.), 3. Пројектована линија пута, пруге идр. (мн.), 4. Филмска звезда, дива, 5. Наша филмска глумица, Ева, 6. Мера за површину, 7. Ознака за полупречник.

Ирена Павковић, VII
„Бранко Радичевић“

Енигматске страннице припрема и уређаје: Крста Иванов, дипл. инж. руд.

ДОМАБА

1. ЗЕМЉО МОЈА — АМБАСАДОРИ
2. НАЈЈАЧИ ОСТАЈУ — НЕЦА ФАЛК
3. ЗБОГ ТЕБЕ — ЗДРАВКО ЧОЛИЋ
4. АМСТЕРДАМ — СЛАБАНА МИЛОШЕВИЋ
5. ДА МИ ЈЕ БИТИ МОРСКИ ПАС — МЕТАК
6. БИТИ РУЖАН, ПАМЕТАН И МЛАД — ПЕКИНШКА ПАТКА
7. НЕ ДЕСЕ СЕ ТАКВЕ СТВАРИ ПРАВОМЕ МУШКАРЦУ — БИЈЕЛО ДУГМЕ
8. МАРИНА — БОРБЕ БАЛАШЕВИЋ
9. НИЈЕ ТИ СЕ ХТЕЛО — СРБАН МАРЈАНОВИЋ
10. МИ СМО ЈЕДНО ДРУГОМ УВЕК ГОВОРИЛИ ВИ — СРБАН МАРЈАНОВИЋ

СТРАНА

1. JEALOUSY — EMY STEWART
2. KNOCK ON WOOD — EMY STEWART
3. DA YA THINK Y'M SEXY? ROD STEWART
4. J WAS MADE FOR LOVING YOU — KISS
5. CALL — ME — BLONDIE
6. SULTANS OF SWING — DIRE STRAITS
7. SMOKE ON WATER — DEEP FARPLE
8. SHU'S LOVING YOU — SUZI QVATO
9. ROCK' EN ROLL THE MUSIC — THE BEATLES
10. IMMIBRANT SONG — LED ZEPPELIN

Зовем се Едита Миљковић и ученица сам VII разреда ОШ „Бранко Радичевић“. За овај број „Јасмина“ одабрала сам следећу ТОП ЛИСТУ:

JASMINOVA
POP
RUBRIKA

У БОРУ ГОСТОВАЛА „ГЕНЕРАЦИЈА 5“ И ЗЛАТКО ПЕЈАКОВИЋ

У дансинг дворани Дома културе у октобру је најпре гостовала „Генерација 5“ а десетак дана касније Златко Пејаковић. На концерту „Генерације 5“ представља се млада борска група „Бакарни звук“. Овај двочасовни програм одушевио је неколико стотина младих.

Златко Пејаковић представио се публици са својом групом „Спектар“. На његовом концерту, који је оправдао очекивања, било је много поклоника музике овог нашег врсног певача.

Зорица Михајловић, VIII